

svært ved at tro på, at projektet blev til virkelighed. Og nejsigerne har haft held til at overbevise danskerne om, at det mest fornuftige var at stemme nej til Maastrichttraktaten, hvis man var i tvivl om, hvor samarbejdet førte hen, eller hvis man ønskede status quo for Danmarks deltagelse i det europæiske samarbejde. Derfor blev det et nej til Maastrichttraktaten, og Danmark fik Edinburghaftalen om de fire danske forbehold.

Selv i dag, hvor der er et samarbejde mellem de 11 EU-lande, der deltager fuldt og helt i ØMU's tredje fase, og som fra den 1. januar 1999 indfører euroen som fælles valutaenhed, i forhold til hvilken andre møntenheders omregningskurser fastlægges, er der danske nejsigere, som forsøger at så tvivl om Den Europæiske Centralbanks virke og politiske uafhængighed.

Vi anerkender naturligvis, at der på tidspunktet for folkeafstemningen om Maastrichttraktaten og siden hen Edinburghaftalen var et flertal blandt befolkningen, som ikke ønskede, at Danmark skulle deltage på lige fod med de øvrige EU-lande i det europæiske samarbejde; men det afholder os naturligvis ikke fra at stå fast på vores synspunkt om, at de fire danske forbehold bør afskaffes så hurtigt som muligt – gennem en eller flere folkeafstemninger, naturligvis.

Nye vælgere er kommet til i den mellemliggende periode, og andre har måske ombestemt sig eller vil ombestemme sig, nu hvor bl.a. det pengepolitiske samarbejde er en realitet blandt 11 af de på nuværende tidspunkt 15 EU-lande.

Med hensyn til de tre lande ud over Danmark, der står udenfor, skal det nævnes, at England med den nye britiske labourregering er ved at tilnærme sig det europæiske samarbejde fuldt og helt, at Sverige altid har haft tradition for en flydende valutakurspolitik, og at Portugal trods store positive anstrengelser for at være med i det pengepolitiske samarbejde er det eneste land, der endnu ikke lever op til de kriterier, der er fastlagt.

Danmarks Nationalbanks udlånsrente har i mange, mange år været afhængig af den tyske rente og dermed den tyske økonomiske politik. Danmarks økonomi og økonomiske politik har altid været afhængig af, hvad tyskerne gjorde. Og de, der tror, at Danmark blot kan føre en uafhængig og egenrådig økonomisk politik, glemmer, at Danmark er et lille land, som er helt og aldeles afhængigt af udenlandske investorer samt den danske eksport til udlandet.

Og den afhængighed er ikke blevet mindre med årene, tværtimod.

Og den usikkerhed, som det medfører, at Danmark ikke deltager i ØMU's tredje fase til trods for vores gode økonomi, vil efter CD's opfattelse betyde, at Danmark risikerer at tabe markedsandele – med tab af arbejdspladser til følge – og at udenlandske investorer bruger deres penge et andet sted end i Danmark og på danske virksomheder.

Omvendt vil jeg også sige, at en fælles møntenhed naturligvis ikke er nogen mirakelkur, som løser alle de europæiske landes problemer. Mange ting er det op til de enkelte lande at ændre for at skabe beskæftigelse og økonomisk vækst; og andre ting såsom den finansielle krisens indflydelse på europæisk økonomi er noget, som vi ikke kan undgå, som vi kun kan afbøde virkningerne af, bl.a. ved hjælp af en stærk europæisk pengepolitik og en koordineret finanspolitik.

Jeg vil slutte med at sige, at i CD er vi altså ikke bange for, at Danmark bliver klemt i det europæiske samarbejde. Vi mener, at Danmark har mange ting at byde på i forhold til de øvrige EU-lande. Og det er også derfor, det ærgres os, at Danmark ikke deltager på lige fod med de andre lande i det samarbejde. Og én ting er efter vores opfattelse sikker: Danmark får mindre indflydelse ved at stå udenfor.

Men CD vil gerne understrege, at en god og grundig debat som den, vi har her i dag i Folketinget, er nødvendig, før vi skal have en folkeafstemning. Af den grund mener vi heller ikke, at regeringen allerede i dag skal lægge sig fast på en folkeafstemning om ØMU'en.

Selvfølgelig skal vi have den folkeafstemning og helst i nær fremtid, men omvendt er vi også nødt til at give os tid til at debattere og informere den danske befolkning, så den føler sig parat til at tage en afstemning om et eller flere forbehold.

Derfor kan CD tilslutte sig det forslag til vedtagelse, der foreligger fra regeringspartierne her i dag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til tidligere CD-ordførere på EU-området holdt CD's ordfører i dag jo en meget afbalanceret tale.

Der var dog ét sted, hvor jeg syntes kæden sprang af, og det var, da fru Susanne Clemensen ville pådutte nejsigerne, at det er os, der